

10 e Kamer

Nr. 626/05
VAN HET PARKET

Nr. C1453108
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Na arrest van 8/11/2007 met
nr. 99.293

28 maart 2008

not. 66.21.349/97 van het **Openbaar Ministerie** tegen:

Nr. _____, vennoot,
geboren te _____ op _____, wonende te _____

Veroordeeld bij arrest van deze kamer van het hof van 8 november 2007 om:

"A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein, gelegen te _____ ten
kadaster gekend onder _____ in
eigendom toebehorende aan _____ de keuken uitgebreid te
hebben en een terras met veranda aangelegd te hebben.

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 april 1997 tot 15 juli 1997."

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 29 februari 2008 in het Nederlands:

de beklaagde in zijn middelen van verdediging bij monde van meester advocaat aan de balie te _____

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

2. Op de terechtzitting van 29 februari 2008 werd de zaak hernomen voor de gewijzigde samenstelling van de zetel.

3. Het hof dient zich nog uit te spreken over de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur strekkende tot het uitvoeren van aanpassingswerken in toepassing van art. 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), hierna genoemd DORO, meer bepaald het slopen van de wederrechtelijke aangebrachte veranda, terras en keukenuitbouw inclusief de funderingen en aangebrachte leidingen, alsook het verwijderen van het gesloopte materiaal van het terrein. Het hof dient verder te beslissen over de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom.

Bij arrest van 8 november 2007 werd reeds geoordeeld dat de vordering tot uitvoering van aanpassingswerken voor zover zij strekt tot het uitbreken van de nieuw aangebrachte kelder en het herstel van het maaiveld tot het oorspronkelijk niveau met behulp van teelaarde, gesteund is op een feitelijke gedraging waarvoor de rechtbank en het hof niet geval werden, zodat ze samen met de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom niet ontvankelijk is.

4. Het openbaar ministerie is ingegaan op de uitnodiging geformuleerd in het arrest van 8 november 2007 om de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur kennis te geven van wat in het arrest met betrekking tot de gevorderde herstelmaatregel in de randnummers 7.1 tot en met 7.3 werd uiteengezet en bij hem te informeren of hij in het licht daarvan zijn herstellenvordering handhaaft, dan wel wenst te wijzigen.

Bij brief van 25 februari 2008 liet de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op gemotiveerde wijze weten dat hij zijn vordering wenst te behouden.

5. De vordering tot het uitvoeren van aanpassingswerken werd voor de eerste rechter ingeleid op een ogenblik dat de vereiste van een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, ingevoerd ingevolge de wijziging van art.149 § 1 DORO door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, nog niet bestond. Krachtens art.198 bis DORO kan het hof deze vordering die nog niet aan de Hoge Raad is voorgelegd, alsnog voor eensluidend advies voorleggen, nu deze raad inmiddels is samengesteld en zijn huishoudelijk reglement is goedgekeurd.

Het hof acht het in de gegeven omstandigheden evenwel noch nodig, noch opportuun de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen.

6.1. Aan de onwettige toestand waarop de ontvankelijke vordering tot uitvoering van aanpassingswerken betrekking heeft werd nog geen einde

gesteld : de plaats werd niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is geen regularisatie conform een daartoe afgeleverde stedenbouwkundige vergunning

Artikel 149 §1 eerste lid DORO bepaalt: "Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)". Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk het hof geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Het hof dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendiging berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bestuur om de uitvoering van aanpassingswerken te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort het hof niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

6.2. In acht genomen de bijkomende motieven aangehaald door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in zijn brief van 25 februari 2008 ter verantwoording van zijn keuze om als herstelmaatregel de uitvoering van aanpassingswerken en geen meerwaarde te vorderen, ook al wordt, zoals het hof doet, ervan uitgegaan dat deze laatste herstelmaatregel principieel zou kunnen worden gevorderd, is het hof van oordeel dat de herstellvordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Om zijn keuze van herstelmaatregel te verantwoorden wijst de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in zijn brief van 25 februari 2008 onder meer naar de ernst van de overtreding, het gegeven dat de wederrechtelijk uitgevoerde constructie bouwfysisch gemakkelijk verwijderbaar is van het bestaande gebouw en naar de ligging van het goed in een open en ruimtelijk gaaf agrarisch landschap. Hij wijst tevens op het bestaan van de specifieke regelgeving om het gebouwenpatrimonium dat zonevreemd is gelegen - zoals het geval is met de wederrechtelijk uitgebreide woning - te kunnen behouden en beperkt te ver-/herbouwen en uitbreiden, die verval is in artikel 145 bis DORO en een verdere uitbreiding van de constructie niet meer toelaat. De constructie betreft immers een woning van reeds 1233 m³, die wederrechtelijk werd uitgebreid naar 1388 m³, terwijl een uitbreiding overeenkomstig het - sedert 8 februari 2004 - gewijzigd artikel 145 bis DORO slechts mag leiden tot een maximaal bouwvolume van 1000 m³.

In de oorspronkelijke herstellvordering werd reeds verwezen naar de strijdigheid met geldende bestemmingsvoorschriften en de niet verenigbaarheid van de wederrechtelijk uitgevoerde uitbreiding met een goede plaatselijke aanleg.

Op grond van de aangehaalde motieven kon de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in redelijkheid oordelen dat het vorderen van een meerwaarde, ook al is deze niet uitgesloten overeenkomstig

artikel 149 § 1, 3^e lid DORO, ingevoegd door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, niet in de plaats dient te komen van zijn vordering tot uitvoering van aanpassingswerken.

Kortom de ontvankelijke vordering tot uitvoering van aanpassingswerken werd toereikend gemotiveerd, zij staat in verhouding tot de ernst van de overtreding en is noodzakelijk om opnieuw de goede ruimtelijke ordening te bewerkstelligen. Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het uitvoeren van de aanpassingswerken weegt op tegen de last die er voor de overtreder uit voortvloeit.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het hof ziet geen redenen om de ontvankelijke vordering tot uitvoering van aanpassingswerken zonder gevolg te laten.

De omstandigheid dat de redelijke termijn werd overschreden brengt niet mee dat het hof niet langer het uitvoeren van aanpassingswerken zou kunnen bevelen. Bij vaststelling van het overschrijden van de redelijke termijn verzetten noch het E.V.R.M. noch het I.V.B.P.R. er zich tegen dat, in de mate dat het misdrijf bewezen wordt verklaard, ook een herstel door de uitvoering van aanpassingswerken wordt bevolen.

7. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot uitvoering van de aanpassingswerken te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het jarenlange talmen van de beklagde om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot uitvoering van de aanpassingswerken. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklagde om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklagde reeds kon overgaan tot het uitvoeren van aanpassingswerken en de ruime termijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

OP DEZE GRONDEN,

Het hof, rechtsprekend op tegenspraak,

gelooft op de artikelen hiervoor en in het arrest van 8 november 2007 aangehaald,

190, 211 en 211bis Wetboek van Strafvordering,

1385 bis e.v. van het Gerechtelijk Wetboek,

24 van de wet van 15 juni 1935,

verder met eenparige stemmen ten gronde beslissend over de ontvankelijke hogere beroepen tegen de beslissing van de eerste rechter over de ontvankelijke herstellvordering en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom,

wijzigt het bestreden vonnis verder als volgt :

beveelt aan de beklaagde de volgende
aanpassingswerken uit te voeren op de plaats te
nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld,
binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht
van gewijsde zal treden: het slopen van de wederrechtelijke
aangebrachte veranda, terras en keukenuitbouw inclusief de funderingen
en aangebrachte leidingen, alsook het verwijderen van het gesloopte
materiaal van het terrein,

beveelt dat voor het geval dat de aanpassingswerken niet worden
uitgevoerd binnen voormelde termijn de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en
schepenen van van ambtswege in de uitvoering
ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.153
DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig
inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd
van € 75 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen
vanaf het verstrijken van de termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit
arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt tot de kosten na het arrest van 8 november
2007 gemaakt, deze aan de zijde van het openbaar ministerie begroot
op € 34,49.

Kosten:		
	Afschriften:	31,35
	Opstelrecht ber.bekl.:	.
	Dagvaarding:	
		<hr/>
		31,35
	+ 10 % :	3,14
		<hr/>
	Totaal :€	34,49

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **28 maart 2008**.

Aanwezig :

kamervoorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
substituut-procureur-generaal,
griffier;